

VELO

s a n c t u m

populus levis et
calet uno scribendi
studio; pueri pa-
tresque severi fron-
det comas vincti
cenant et carmina
dictant. Ipse ego,
qui nullos me adfir-
mo scriber versus.

“Iste quidem veteres inter ponetur
honeste, qui vel mense brevi vel toto
est iunior anno.” Utor permisso, cau-
daequi pilos ut equinae paulatim vello
unum, demo etiam unum, dum cadat
elusus ratione ruentis acervi, qui reddit in
fastos et virtutem aestimat annis mi-
raturque nihil nisi quod Libitina sacravit.

Ennius et sapines et fortis et alter
Homerus, ut critici dicunt, leviter curare
videtur, quo promissa cadant et somnia
Pythagorea. Naevius in manibus non
est et mentibus haeret paene recens?
Adeo sanctum est vetus omne poema.
ambigitur quotiens, uter utro sit prior,
aufert Pacuvius docti famam senis
Accius alti, dicitur Afrani toga con-
venisse Menandro, Plautus ad exemplar
Siculi properare Epicharmi, vincere
Caecilius gravitate, Terentius. Hos
ediscit et hos arto stipata theatro spec-

abet hos numer-
strum tempus Livi

rectum videt, est ubi
a miratur laudatque
ferat, nihil illis com-
modam nimis antique,
ore credit eos, ig-
et sapit et mecum
aequo.
ector delendave
or, memini quae
Orbilia dictare;
pulchraque et exac-
miror. Inter quae
decorum, et si
nior unus et alter, in-
ditque poema.

“Adeo Sanctum® est vetus
omne poema.”

Indignor quicquam reprehendi, non
quia crasse compositum illepedeve
putetur, sed quia nuper, nec veniam an-
tiquis, sed honorem et praemia posci.
recte necne crocum floresque peram-
bulat Attae fabula si dubite. Adeo sanc-
tum est vetus omne poema. ambigitur
quotiens, uter utro sit prior, aufert
Pacuvius docti famam senis Accius alti,
dicitur Afrani toga convenisse
Menandro, Plautus ad exemplar.